

[Socialministeren.]

Krisekasserne over paa Arbejderne i den Udstrækning, som Venstre forlanger det. Venstres tidligere Indenrigsminister har forsøgt, ikke een, men to Gange at forhøje Tilskuddene for at faa Krisekasser oprettet, og der er alligevel kun oprettet 6 indenfor 70 Fag. Venstres forhenværende Indenrigsminister, det ærede Medlem af det andet høje Ting Dr. Krag, ved meget vel, at med de Tilskud, Venstre hidtil har tilbudt, har man ingen praktisk Mulighed for at faa oprettet Krisekasser over hele Linien.

Det vil altsaa sige til syvende og sidst, at Venstre fører en Politik, hvorefter i første Række Titusinder af arbejdsløse, i anden Række en lang Række nødstedte Kommuner skal bære Byrderne, fordi Venstre ikke paa dette Omraade vil naa til Enighed med Regeringspartierne, som aldeles ikke stiller urimelige Krav. Vi stiller ikke paa noget Omraade større Krav, end vi ved, det er nødvendigt at stille, hvis vi virkelig skal kunne faa Krisekasserne gennemført i Praksis, og her maa jeg dog gøre den ærede Ordfører for Venstre opmærksom paa, at det er virkelig endnu vanskeligere i Øjeblikket at oprette Krisekasser, end det var for et Par Aar siden. Dette var ogsaa den ærede Ordfører for Socialdemokratiet inde paa, idet han talte om de høje Kontingenter, Arbejdsløshedskasserne maatte kræve. Som den ærede Ordfører for Venstre ved, er Forholdet det indenfor Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse — og vi skulde jo dog gerne have Arbejdsmændene med i en Krisekasseordning —, at man ikke alene har opbrugt Formuen; men ogsaa for nylig hos Staten har maattet optage et Låan paa 2 Mill. Kr. og i den Anledning har paalagt et ekstra Kontingent af 25 Kr. pr. Medlem. Naar Forholdene er saaledes, ved jeg ikke, hvorledes den ærede Ordfører for Venstre kan vente at faa det betragtet som fuld Alvor, naar han taler om Oprettelse af Krisekasser som Betingelse for Krisehjælp, medmindre han har større Indrømmelser, end han hidtil har haft paa dette Omraade, overfor Regeringen.

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Ellinger) begyndte i Dag som saa ofte før overordentlig lovende. Den ærede Ordfører skildrede — hvad jeg maaské ogsaa burde have gjort —, hvor vanskelige Forholdene var for de arbejdsløse, hvorledes Arbejdsløsheden baade økonomisk og moralsk slog flere og flere i Gulvet, han skildrede den deraf følgende Bitterhed, forstaa-

lige Bitterhed, og saa kom han til den Konklusion — at de skulde ikke have noget. Den ærede Ordfører var inde paa de Forventninger, som næres. Ja, han maa da i hvert Fald være klar over, at de arbejdsløse, efter hvad der er foregaaet i Efteraaret, maatte have Forventninger om, at man vilde forlænge Krisehjælpen, hvis Arbejdsløsheden tog til. Under et Arbejdsløshedstal paa 45 000 gik det konservative Folkeparti i Efteraaret med til at yde en Krisehjælp, der var mere omfattende end den, jeg stiller Krav om nu, da der er tre Gange saa mange arbejdsløse, og det ærede konservative Folkeparti vidste lige saa vel som vi andre — det gaar jeg da ud fra —, at 70 Dages Hjælp ikke kunde strække til i 5 Maaneder. Saa hvad Forventningerne angaar, maa jeg henvise de arbejdsløse til de Konservative; disse har i hvert Fald ved deres Vedtagelse af 19. Oktober-Loven stillet saadanne Forventninger i Udsigt, som desværre maa siges langt at være overtruffet af de praktiske Forhold nu, da Arbejdsløsheden omfatter 144 000.

Den ærede Ordfører sagde — jeg ved ikke, om det skulde være en Kritik af Lovforslaget —, at der burde være en Adskillelse mellem dem, der har Arbejdslyst, og de saakaldt permanent arbejdsløse. Jeg vil heroverfor sige, at der er knyttet saa mange Betingelser, hentet fra Arbejdsløshedskassernes Regler, til Opnaaelse af denne forlængede Krisehjælp til arbejdsløse efter mit Forslag, at jeg tror, den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti kan være ganske rolig for, at der ingen er, der faar Hjælp efter dette Forslag, som mangler Arbejdslyst, og jeg vil i øvrigt ikke tale om manglende Arbejdslyst paa et Tidspunkt, da man ikke er i Stand til at skaffe en eneste noget at bestille af de 100 000, som i hvert Fald har Arbejdslyst.

Den ærede Ordfører udtalte dernæst, at det først og fremmest maatte komme an paa at sætte offentlige Arbejder i Gang. Med Hensyn hertil ved den ærede Ordfører meget vel, at der aldrig er sat saa store offentlige Arbejder i Gang som under den nuværende Regering, til Trods for de vanskelige økonomiske Forhold. Men det er begrænset, meget begrænset, hvad man, som Forholdene for Tiden ligger, kan naa paa dette Omraade; desuden er det ogsaa en forholdsvis dyr Maade at hjælpe paa.

Fremdeles sagde den ærede Ordfører, at det Haab, han havde haft til, at Valutaordningen skulde mindske Arbejdsløsheden, saa vidt jeg forstod ham, var bristet. Ja, det er der ikke noget mærkeligt i, for en